

На момцитѣ надъ душата —
Дори мома се момѣ!

Втора зареда

Отговарятъ китни свати:
Вий имате едно перо,
Едно перо чисто злато;
Ний имаме друго перо,
Дайте вашто, да коваме —
Отъ двѣ пера единъ вѣнецъ!

Хоръ

Зора зори, день настана,
Слънце рѣйна въ небесата,
Млади момци се дуната
Отъ мъгли ни слѣдъ остана.

Втора зареда

Отговаря стара майка:
Малка мома нашто злато,
Земете го, ковете го, —
Ако честь е, нека стане
Отъ двѣ пера единъ вѣнецъ!

Първа зареда

Сивъ-соколъ се въ небо вие,
Слѣдомъ бѣла гълъбица; —
Нѣма дѣка да се скрие
Ранена въ сърдцето птица.